

दुष्टाभोगासक्तबुद्धिर्यस्यसदुर्बुद्धिः अकृतप्रज्ञः भोगमादुरंतज्ञानशून्यः ॥ १० ॥ मसंपूर्णो न संयुक्त इत्यस्य अधिक्तो पिहेन त्यक्तभोग इत्यर्थः ॥ ११ ॥ अनिवृत्तं स्वाभाविकं अनागतं कत्वात् अनिवृत्तिमिति पाठोपि स एवार्थः अव्यक्तं चाङ्गनसानीतं ब्रह्मणि प्रणवे स्थितं तद्वारा प्राप्यं तद्भूतः ब्रह्मभावं गतः ॥ १२ ॥ दुष्प्रज्ञानेन कामाकांतया बुद्ध्या दोषाः रागादयः तदात्मकाः दुष्प्रज्ञानात्मकाः ॥ १३ ॥ इति शांति० मो० नै० भा० समनवत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११७ ॥ ॥ ६ ॥ निरयपदार्थप्रसिद्धं गृहीत्वा पृच्छति कीदृशमिति कौतूहलं शुभकर्तुरपि अशुभानिरयप्राप्तिरित्याश्चर्यं ॥ १ ॥ धर्ममूलं वेदः परमात्मा च तौ आश्रयौ यस्य ॥ २ ॥ अमूनिवक्ष्यमाणानि परमात्मनां महाबुद्धीनां देवानां दिव्यदेहानां संस्थानानि आकृतयः वर्णाः श्वेतपीताद्याः नानाहूपाणि अनेकविधानि ॥ ३ ॥ आक्रीडाः क्रीडास्थानानि उद्यानानि ॥ ४ ॥ परमात्मनः स्थानस्येति परमात्माभिन्नं स्थानमपेक्ष्येत्यर्थः ॥ ६ ॥ एतदेव वर्णयति त्रिभिः अभयं नाशभयशून्यं यतः अनिमित्तं स्व

दुर्बुद्धिरकृतप्रज्ञश्चले मनसि तिष्ठति ॥ चलामेव गतिर्याति निरयं वानियच्छति ॥ १ ॥ अकृतप्रज्ञको बालो मोहं गच्छति जापकः ॥ समो हान्निरयं याति तत्र गत्वाऽनुशोचति ॥ १० ॥ दृढग्राही करोमीति जाप्यं जपति जापकः ॥ मसंपूर्णो न संयुक्तो निरयं सोऽनुगच्छति ॥ ११ ॥ युधिष्ठिर उवाच अनिवृत्तं परं यत्तदव्यक्तं ब्रह्मणि स्थितं ॥ तद्भूतो जापकः कस्मात्स शरीरमिहाविशेत् ॥ १२ ॥ भीष्म उवाच दुष्प्रज्ञानेन निरयावहवः समुदाहृताः ॥ प्रशस्तं जापकत्वं च दोषाश्चैते तदात्मकाः ॥ १३ ॥ इति श्रीमहाभारते शांति० मोक्ष० जापकोपाख्यानसप्तमवत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११७ ॥ ॥ ७ ॥ युधिष्ठिर उवाच धर्ममूलाश्रयं वाक्यं शृणुष्व आवहितो नय ॥ १ ॥ भीष्म उवाच धर्मस्यांशप्रसूतो सिधमिष्ठोऽसि स्वभावतः ॥ २ ॥ अमूनियानि स्थानानि देवानां परमात्मनां ॥ नानासंस्थानवर्णानि नानाहूपफलानि च ॥ ३ ॥ दिव्यानि कामचारीणि विमानानि सभास्तथा ॥ आक्रीडा विविधाराजपद्मि न्यश्चैव कांचनाः ॥ ४ ॥ चतुर्णालोकपालानां शुक्रस्याथ बृहस्पतेः ॥ मरुतां विश्वदेवानां साध्यानामश्विनोरपि ॥ ५ ॥ रुद्रादित्यवसूनां च तथान्येषां दिवौकसां ॥ एतैर्वै निरयास्ता तस्थानस्य परमात्मनः ॥ ६ ॥ अभयं चानिमित्तं च न तत्क्लेशसमाहृतं ॥ द्वाभ्यामुक्तं त्रिभिर्मुक्तमष्टाभिस्त्रिभिरेव च ॥ ७ ॥

भावसिद्धं क्लेशाः अविद्यास्मितारागद्वेषाभिनिवेशाः तैः समाहृतं च न असंगत्वादागतं तु कर्मपि भयं तत्र नास्तीत्यर्थः द्वाभ्यां प्रियाप्रियाभ्यां मुक्तं अशरीरं वा वसंतं न प्रियाप्रिये स्मृता इति श्रुतेः यतस्त्रिभिर्गुणैः प्रियाप्रियहेतुभिः मुक्तं गुणातीतत्वमपि कुतः यतोऽष्टाभिः पुरीभिः भूतैर्द्रियमनोबुद्धिर्वासिना कर्मवायवः अविद्याचेत्यमुं वर्गमाहुः पुर्णदृष्टं कंबुधा इत्युक्ताभिर्मुक्तं कार्यं निरयस्याकरणनिवृत्तिलक्ष्यत इत्यर्थः एतदपि कुतः यतः त्रिभिः ज्ञेयज्ञानज्ञातृभावेर्मुक्तं ॥ ७ ॥